

POLKWARTEK (2) *sb m*

połkwartek (2), [**pułkwartek** *a.* połkwartek].

o prawdopodobnie pochylone (tak w poł-); -ã-, [-a-]; e prawdopodobnie jasne (tak w -ek).

sg [N półkwártek.] ∅ A półkwártek (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Miara pojemności równa połowie kwarty (2) : Z Dámálcen/ to ieft/ śliw węgierfkich wárzonych/ iuchá cukrowána/ przepuźcza żywot/ połkwartek wypiwłzy *SienLek* 39; [Weźmifz [...] Octu palonego ze trzy kubeczki/ to ieft połkwártek *SienHerb* 616a].*

*połkwartek czego (D): Weźmi pieprzu źiarn czthernaście/ piołynowych látorości/ thákże bylicowych/ [...] wftyłtkiego zárownó/ vtárfzy to czyście/ włóž w połkwartek winá *SienLek* 113v.*

Cf POL »poł kwarty«, POLKWARCIE, POLKWARTNA

MFr